

[Hilmar Baunsgaard.]

ført, skulle der på disse som på andre områder foretages justeringer. Nu er det klart, at der i bedømmelsen af mulighederne for at gøre dette sammen med merværdiafgiftens ikrafttræden også må indgå en rent finanspolitisk vurdering af de provenumæssige virkninger, og det kan, erkender jeg, føre til, at man på visse områder vil komme til at stå over for sådanne finanspolitiske virkninger, at det alene af den grund ikke vil være rigtigt eller muligt at lade der være fuldstændig tidsmæssig samstemmighed imellem merværdiafgiftens ikrafttræden og en eventuel afgiftsændring. Men tilbage bliver, at der kan være områder, hvor man må erkende, at problemerne for de pågældende brancher er så store og de finanspolitiske virkninger modsvarende så små, at vi alvorligt må overveje, om det vil være forsvarligt at gå ind i tilværelsen under merværdiafgiften uden ændringer.

Derfor går jeg ud fra som en given ting, at når vi andre helt naturligt har taget til efterretning, at regeringen kan fremsætte disse lovforslag på så sent et tidspunkt til vedtagelse i denne samling, vil regeringen også acceptere det, hvis vi andre finder det nødvendigt at stille ændringsforslag på andre områder til vedtagelse i denne samling med virkning samtidig med merværdiafgiftens ikrafttræden. I hvert fald forbeholder vi os fra det radikale venstres side at gøre noget sådant, hvis vi i en drøftelse i udvalget kommer til det resultat, at det vil være nødvendigt og rigtigt at gøre det.

Antonsen: Som det allerede er blevet klart, er der her tale om en teknisk ændring af visse punktafgifter som en aktuel konsekvens af merværdiafgiften, som liberalt centrum som bekendt stemte imod.

Der er tale om, at der skal finde tekniske justeringer sted, som medfører, at afgiftsbelastningen med en enkelt undtagelse stort set forbliver uændret på de mange punktafgiftsområder, således at momsens altså blot bliver lagt oveni; vin og tobak og øl og chokolade og parfume osv. stiger med 10 pct. fra den 3. juli. Det var imidlertid stillet i udsigt ved de sidste forhøjelser af en række af disse punktafgifter for 1½ år siden, at disse forhøjelser var a conto-betalinger på den moms, der skulle komme, og hr. Henry

Christensen beklagede, at aftalen med de andre partier om dette var brudt.

Jeg synes, det er mere beklageligt for det erhvervsliv, som havde regnet med, at det var a conto-betalinger, og at der ikke nu skulle komme yderligere en stigning på 10 pct. Jeg kan måske tilføje, at det var en letsindig forestilling, at det kun skulle være en a conto-betaling, for hvis man ville blive stående på de 10 pct.s merværdiafgift, som vi nu er landet på, var det vist ikke muligt at finde veje for en nedsættelse af punktafgifterne, samtidig med at momsen blev pålagt. Det var letsindigt, og mit partis ordfører deltog da heller ikke i udtalelserne om, at det var en a conto-betaling.

Man kan så for en række af disse varer stille det spørgsmål, om ikke grænsen er ved at være nået. Vi har, som hr. Aksel Larsen nævnte, fået en henvendelse fra tobaksindustrien, der viser, at salget af en række af disse varer stagnerer eller nærmest viser tilbagegang. Vi ved også, at det inden for andre sektorer, f. eks. for øllet, er sådan, at grænsen er ved at være nået, og at der har været stagnation. Hvis det ikke er sådan, at der ligger moralske motiver bag denne beskatning, således at man direkte herigenem vil søge at få folk til at standse forbruget af disse varer, men det kun er af statsfinansielle grunde — altså som hr. Aksel Larsen udtrykte det, for at skaffe penge — man opkræver disse afgifter, må man jo gøre sig helt klart, at det, man får ind i statskassen, ikke alene afgøres af afgiftens størrelse, men også af den mængde, der sælges af de enkelte varer. Der er derfor god mulighed for, at der kunne blive tale om et større provenu til finansministeren, hvis afgiftssatserne var lavere; det burde i hvert fald undersøges meget grundigt.

Vi kan give tilslutning til den nedsættelse, der er foreslået for radio og TV. Branchen har her også vist, at grænsen var nået; der kom tilbagegang i salget, og derved faldt provenuet. En af begrundelserne har vel også været den, at der finder en betydelig import sted specielt af de små, populære transistorradioer, der ikke har den samme afgiftsbelastning. Det samme argument hører vi fra sæbe- og parfumeindustrien, som også er tynget af en meget høj afgift — ja, den ser ikke så stor ud i afgiftsloven, for dér står 37½ pct.; men så vidt jeg kan